

Creative Leadership in the Digital Age of School Administrators under the Jurisdiction of the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office

Darat Dee-Ubon¹ and Wasin Sonpo²

Nakorn Ratchasima College, Thailand

¹E-mail: darat@soengsang.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7473-4425>

²Corresponding author email: Wasin.son1960@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0650-9427>

Received 21/03/2024

Revised 05/05/2024

Accepted 20/07/2024

Abstract

Background and Aims: The main objectives of this research are to: (1) study the level of creative leadership in the digital age of school administrators under the jurisdiction of the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office. (2) Compare the creative leadership in the digital age of school administrators under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office classified by educational level work experience and the size of the educational institution. (3) Study guidelines for developing creative leadership in the digital era for school administrators under the jurisdiction of the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office classified by educational level work experience and the size of the educational institution.

Methodology: The sample group in this research is teachers under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office, 406 people, selected according to the proportion of the population and the sample size related to the number of schools. The tool used to collect data is a questionnaire with a 5-level rating scale with a consistency index between 0.60-1.00 and a reliability value of 0.97. For data analysis, statistics were used, including percentage, mean, and standard deviation, T-test, One-way ANOVA, and F-test.

Results: The results of the research found that: (1) Creative leadership in the digital age of school administrators under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office was overall at a high level. (2) Comparison of creative leadership in the digital age of administrators. Educational institutions under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office, classified by work experience It was found that overall every aspect was significantly different at the 0.05 level, with the average of executives with 15 years or more of work experience being higher than those of executives with less than 15 years of work experience. When classified

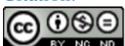

according to the size of the educational institution It was found that overall there was no difference. and when classified by educational level It was found that overall there was no difference. (3) Guidelines for developing creative leadership in the digital age of school administrators under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office consists of 6 areas: 1) Vision 2) teamwork and participation 3) creativity 4) digital skills 5) motivation 6) being a learning organization.

Conclusion: Creative leadership in the digital age of school administrators under the Nakhon Ratchasima Secondary Educational Service Area Office Continuous personal and professional development is required. Through seeking knowledge from various learning sources to enhance skills, processes, or methods that can be applied to solve problems and improve educational institution administration for maximum efficiency.

Keywords: Creative leaders; Leaders in the digital age

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

ดาร์ตัน ดีอบล และ วติน สอนโพธิ์

วิทยาลัยนครราชสีมา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ: (1) ศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา (2) เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา (3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้คือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำนวน 406 คน ซึ่งคัดเลือกตามสัดส่วนจากจำนวนประชากรและขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กับจำนวนโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่มีมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบ F-test

ผลการศึกษา: ผลการวิจัยพบว่า: (1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมาโดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยรวมทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงาน 15 ปีขึ้นไปสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี เมื่อจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยรวมไม่มีความแตกต่าง (3) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม 3) ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ 4) ด้านการมีทักษะดิจิทัล 5) ด้านการสร้างแรงจูงใจ 6) ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

TCI Thai-Journal Citation Index Center

สรุปผล: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา จำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผ่านการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างทักษะ กระบวนการ หรือวิธีการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

คำสำคัญ: ผู้นำเชิงสร้างสรรค์; ผู้นำยุคดิจิทัล

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครอบคลุมช่วงเวลาระหว่าง ค.ศ. 2001-2100 หรือ พ.ศ. 2544-2643 เป็นยุคที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในทุกด้าน (เหงียน ถิฑูฮ่า, 2561) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดทำให้มนุษย์เข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งเน้นกิจกรรมหลัก 4 ประการ ได้แก่ การสืบค้นข้อมูลดิจิทัล การเรียนรู้ดิจิทัล การใช้สื่อใหม่ และการเรียนรู้ผ่านสื่อใหม่ การรวมกันของกิจกรรมเหล่านี้สร้างสังคมดิจิทัลที่อินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงทุกสิ่งทุกอย่าง การพัฒนาอุปกรณ์และโปรแกรมที่สามารถทำงานร่วมกับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้การประมวลผลและแสดงผลข้อมูลเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและองค์ความรู้ก็กลายเป็นเรื่องง่ายและไร้ขีดจำกัด โดยมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 50% อยู่ในประเทศแถบเอเชีย นอกจากนี้ เทคโนโลยีดิจิทัลยังช่วยให้การทำธุรกรรมทางการเงินเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้โลกเชื่อมโยงกันมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดให้การจัดการศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นการเสริมสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้มุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้บุคคลรู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ การเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้ ยังมุ่งให้เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และส่งเสริมการรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ทั้งในองค์กรและประเทศชาติ รวมถึงการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม กีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย ความรู้ที่เป็นสากล ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความสามารถในการประกอบอาชีพ การพึ่งพาตนเอง การมีความริเริ่มสร้างสรรค์ และการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ คือ การที่ผู้บริหารมีพฤติกรรมการทำงานที่มุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความยืดหยุ่นในการทำงานและสามารถปรับตัวได้ดี พร้อมทั้งมีความคิดสร้างสรรค์และทักษะในการทำงานเป็นทีม โดยสามารถกำหนดหน้าที่ที่เหมาะสมกับบุคคล และปรับองค์กรให้มีคุณภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่ครูและบุคลากรได้พัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้นำที่สร้างสรรค์ (เพ็ญญา ศรีภูธร, 2562) การบริหารในยุคดิจิทัลนี้ จำเป็นต้องมีคุณลักษณะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การคำนึงถึงปัจเจกบุคคล การมีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ การมีความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานเป็นทีม (Robinson, 2007) ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยี

สารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา การศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา ผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจึงถือเป็นบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของ ผลลัพธ์ทางการศึกษา รวมถึงประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษาและประสิทธิผลของสถานศึกษา นักวิชาการ หลายท่านเชื่อว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับการบริหารของผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญ (สุภัญญา แซ่มซ้อย, 2560) ดังนั้น ผู้บริหารในยุคดิจิทัลจึงต้องพัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะ ทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อปรับสถานศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล (สุภวัช เขาวนเกษม และคณะ, 2563)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมาได้กำหนดกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการ ปฏิบัติงานด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การบริหารแผนสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดย ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับมุ่งเน้นการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของงาน และส่งเสริมการทำงานร่วมกันที่ สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ การบริหาร จัดการการศึกษายังเน้นการกระจายอำนาจและการใช้พื้นที่เป็นฐานในการพัฒนานักเรียนตามหลักธรรมาภิบาล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการจัดการฐานข้อมูลเป็นเครื่องมือในการบริหารงานและการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารสถานศึกษายังคงใช้วิธีการบริหารแบบเดิมที่ไม่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล ขาดการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งไม่ส่งเสริมให้ครูใช้กระบวนการเรียนรู้และการวัดผล ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (Kim Kyo Mook, 2009) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำที่สามารถ ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์และนวัตกรรม การเป็นนักริเริ่ม ที่ดี การมีวิสัยทัศน์ ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ และการเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่ง เป็นคุณลักษณะที่สำคัญในสถานการณ์ปัจจุบัน (อมรรัตน์ เตชะนอก และคณะ, 2563)

จากการเปลี่ยนแปลงที่กล่าวถึง ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นกลไก สำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ผู้บริหารที่ไม่สามารถปรับตัว ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัลอาจขาดทักษะที่จำเป็นในการบริหารองค์กรและหน่วยงาน ต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นบุคคลสำคัญที่ต้องมีทักษะในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในยุคปัจจุบัน เพื่อให้หน่วยงานสามารถบรรลุมาตรฐานที่สูงขึ้น (ธน วังจันดา, 2565)

จากความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับภาวะผู้นำ เชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา โดยมุ่งเน้น ศึกษาว่าระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษานี้อยู่ในระดับใด และมีความแตกต่างกันอย่างไรเมื่อ จำแนกตามระดับการศึกษา, ประสบการณ์การทำงาน, และขนาดของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายใน การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของผู้บริหาร สถานศึกษาประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

การทบทวนวรรณกรรม

จุฑาธิปต์ ทัพไทย (2560) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สลาทกินแบ่งรัฐบาลอุบลรัตน์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลสามเสนฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนอนุบาลสามเสนฯ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานของครู โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวม และรายด้านมีความ แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการเจรจาต่อรองมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

สุจรรยา ชาวสกุล และคณะ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล การปฏิรูปประเทศสู่ดิจิทัลไทยแลนด์ (Digital Thailand) ที่สามารถสร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ไปสู่ ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ตามไปด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มีภาวะผู้นำดิจิทัล (Digital Leadership) ซึ่งเป็นทั้งผู้ใช้เทคโนโลยี ผู้จัดสรรทรัพยากร และ ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษา มีความทันสมัยสามารถบริหารจัดการ สถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน

กิตติกร ธรรมกิจวัฒน์ (2562) ได้พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผล การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหาร สถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน 2)

ผลการพัฒนาโปรแกรม เสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด บุรีรัมย์ ทั้ง 7 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 3) เนื้อหาสาระ 4) โครงสร้างของรูปแบบ 5) วิธีการพัฒนา 6) ระยะเวลาในการพัฒนา และ 7) การประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

มณีนรัตน์ สุดเต้ และคณะ (2563) ศึกษาแนวทางภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล ด้านการวางแผนงานวิชาการในยุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรมีการสำรวจและสอบถาม ความต้องการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนของครูชี้ให้ครูตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารสร้าง ระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีช่วยในการจัดเก็บข้อมูลให้มีความถูกต้อง ทันสมัย และมีช่องทางเข้าถึงอย่างหลากหลาย ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ผู้บริหารควรมีการทำ SWOT จากนั้นมากำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ตามสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สร้างความ ร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้ออำนวย สนับสนุนเรื่อง เทคโนโลยี ด้านการนิเทศ ผู้บริหารควรมีการสังเกตการสอนของครูในรูปแบบที่หลากหลายมีการ ประชุมชี้แจงเกี่ยวกับจุดเด่นของการสอนที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน

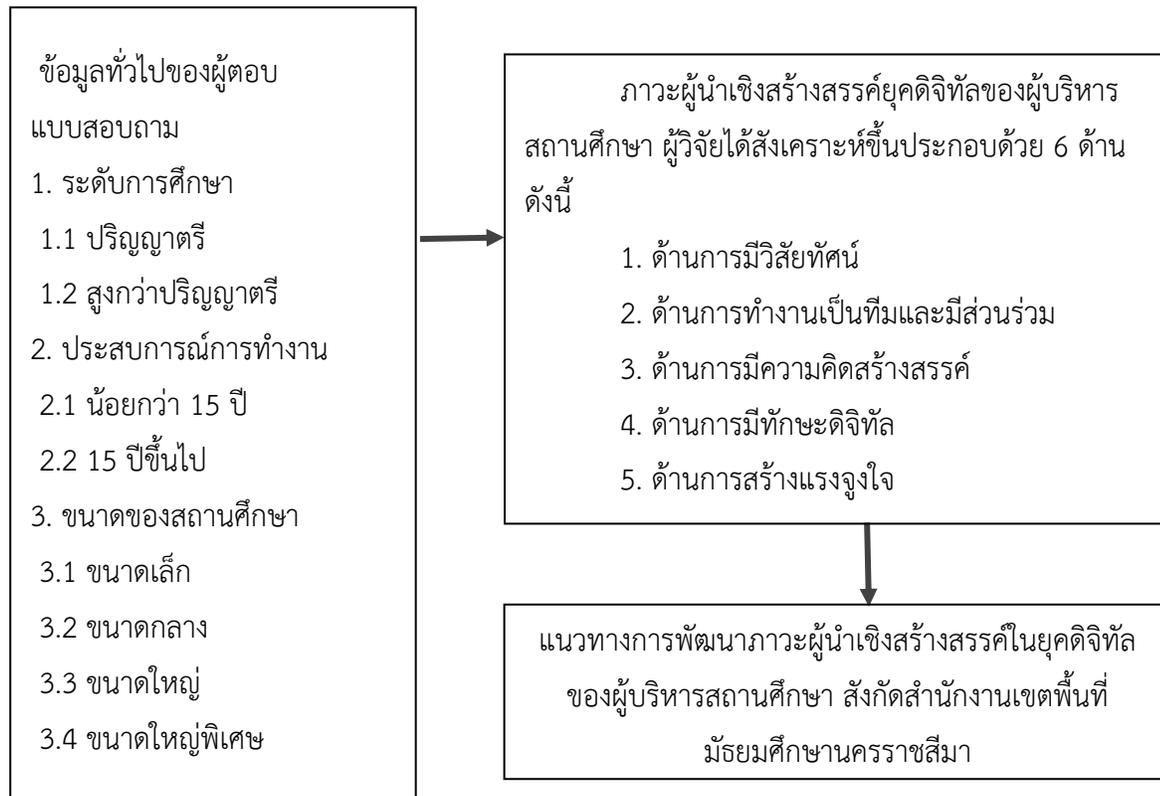
รัฐนันท์ รถทอง (2565) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของครูโรงเรียนเทศบาลบ้าน สามกอง อ.เมืองฯ จ.ภูเก็ต การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพภาวะผู้นำดิจิทัลของครู โรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง อ.เมืองฯ จ.ภูเก็ต 2) เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะในการพัฒนาหรือ เสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง อ.เมืองฯ จ.ภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมิน ความเหมาะสมและเป็นไปได้สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาสภาพภาวะผู้นำดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) การปรับตัวและการสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาระดับดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การปรับกฎระเบียบกฎหมาย และการปรับวัฒนธรรม และทัศนคติเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดย รวมอยู่ในระดับน้อย และ 3) วิสัยทัศน์ดิจิทัลและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีก้าวกระโดด โดยรวมอยู่ใน ระดับน้อย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยได้สังเคราะห์แนวคิดที่สอดคล้องจาก แนวคิดของ พัฒนวงศ์ ดอกไม้ (2560), รัชฎากร อัครจันทร์ (2560), ศิริวรรณ คำภูเงิน (2561), จุฑามาส ชุ่นห้วน (2562), คุณาวุฒิ สิงห์ทอง (2561), กิตติกร ธรรมกิจวัฒน์ (2562), สุพัฒตรา ธิพรพันธ์ (2561), จันทรธิมา รัตนโกสุม (2561), จุฑาธิปต์ ทัพไทย (2560), ธนาภรณ์ นิลพันธ์นันท์ (2562), รอชียะห์ ลาเต๊ะ (2561), เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษาการบริหารสถานศึกษาของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษานครราชสีมา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ปีการศึกษา 2566 จากสถานศึกษาทั้งหมด 50 แห่ง จำแนกเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก 4 แห่ง จำนวน 60 คน สถานศึกษาขนาดกลาง 18 แห่ง จำนวน 462 คน สถานศึกษาขนาดใหญ่ 11 แห่ง จำนวน 632 คน และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ 17 แห่ง จำนวน 2,805 คน ประชากรทั้งหมด 3,959 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ปีการศึกษา 2566 ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยการสุ่มอย่างง่าย ตามขนาดของสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 406 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกได้ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert) เกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารซึ่งมี 6 ด้านจำนวน 48 ข้อ

ตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและเปรียบเทียบในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเกี่ยวข้องกับระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

3.2 นำเครื่องมือที่สร้างให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (validity) เพื่อหาความสอดคล้องในด้านความเที่ยงตรงของด้านเนื้อหา ความเหมาะสม ความชัดเจน และความถูกต้องของการใช้ภาษา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (index of item objectives congruence: IOC) โดยพิจารณาความเที่ยงตรงจากดัชนีความสอดคล้อง คือ เกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับหรือมากกว่า 0.60 ขึ้นไปซึ่งได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

3.3 นำเครื่องมือที่ได้มาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาการวิทยานิพนธ์ แล้วไปทดลองใช้ (tryout) กับครูผู้สอนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (reliability) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ของครอนบาค (cronbach) 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.97 นำผลที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ แล้วจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.4 การสร้างแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและเปรียบเทียบในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ตรวจสอบคุณภาพโดยอาจารย์ที่ปรึกษา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามตามลำดับดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากวิทยาลัยนครราชสีมาถึงผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามออนไลน์และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ติดตามการทำแบบสอบถาม และการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากสถานศึกษาต่าง ๆ ไปยังสถานศึกษาเพื่อให้ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 406 คน ได้ทำแบบทดสอบและผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ซึ่งมีแบบสอบถามจำนวน 406 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและเปรียบเทียบในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขออนุญาตกับผู้บริหารที่จะสัมภาษณ์ นัดหมายและสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

5.1 ตรวจสอบคำตอบในแบบสอบถามที่ได้รับตอบจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างว่ามีความถูกต้องและมีความสมบูรณ์ในการตอบและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

5.3 วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา มาวิเคราะห์ข้อมูลระดับปฏิบัติ โดยนำมาหาค่าเฉลี่ย (mean หรือ \bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและรวมทุกด้าน

5.4 เปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ทำแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงานของผู้ทำแบบสอบถามระหว่างต่ำกว่า 15 ปีและมากกว่า 15 ปี โดยใช้การทดสอบค่าที่ แบบสองกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (t-test for independent sample)

5.5 เปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) One - way Analysis of Variance เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่ตามวิธีเชฟเฟ (Scheffe) เพื่อหาความแตกต่างเป็นรายคู่และสรุปผลที่ได้

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์ความถี่ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

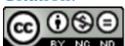
จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ โดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
1. ปริญญาตรี	284	69.95
2. สูงกว่าปริญญาตรี	122	30.05
รวม	406	100.0
ประสบการณ์การทำงาน		
1. น้อยกว่า 15 ปี	191	47.04
2. 15 ปีขึ้นไป	215	52.96
รวม	406	100.0
ขนาดของสถานศึกษา		
1. ขนาดเล็ก	60	14.78
2. ขนาดกลาง	41	10.10
3. ขนาดใหญ่	56	13.79
4. ขนาดใหญ่พิเศษ	249	61.33
รวม	406	100.0

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 69.95 และมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.05 ในด้านประสบการณ์ทำงาน พบว่ามีผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.04 และมีผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 52.96 นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 14.78 ขนาดกลาง 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.10 ขนาดใหญ่ 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และขนาดใหญ่พิเศษ 249 คน คิดเป็นร้อยละ 61.33

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation เป็นรายทักษะและรายข้อ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เป็นรายด้าน

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม	4.38	0.77	มาก	1
2. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.36	0.74	มาก	2
3. ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	4.34	0.74	มาก	3
4. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	4.34	0.70	มาก	3
5. ด้านการสร้างแรงจูงใจ	4.33	0.67	มาก	4
6. ด้านการมีทักษะดิจิทัล	4.33	0.65	มาก	4
รวม	4.34	0.71	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.34; S.D.=0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม (\bar{X} =4.38; S.D.=0.77) รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ (\bar{X} =4.36; S.D.=0.74) และด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (\bar{X} =4.34; S.D.=0.74) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ (\bar{X} =4.34; S.D.=0.70) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างแรงจูงใจ (\bar{X} =4.33; S.D.=0.67) ซึ่งเท่ากับด้านการมีทักษะดิจิทัล (\bar{X} =4.33; S.D.=0.65)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ขนาดของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระดับการศึกษา				t	Sig.
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.37	0.65	4.36	0.68	0.13	0.897
2. ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม	4.37	0.67	4.35	0.68	0.30	0.762
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	4.34	0.60	4.33	0.60	0.21	0.833
4. ด้านการมีทักษะดิจิทัล	4.32	0.54	4.33	0.56	-0.76	0.939
5. ด้านการสร้างแรงจูงใจ	4.34	0.53	4.32	0.55	0.33	0.742
6. ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	4.34	0.66	4.33	0.66	0.11	0.910
รวม	4.35	0.57	4.34	0.58	0.18	0.856

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา ในภาพรวมไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ประสบการณ์ทำงาน				t	Sig.
	น้อยกว่า 15 ปี		15 ปีขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.23	0.75	4.45	0.55	-3.97*	0.000
2. ด้านการทำงานเป็นทีมและมีส่วนร่วม	4.12	0.79	4.58	0.46	-0.69*	0.000
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	4.19	0.67	4.46	0.49	-4.48*	0.000
4. ด้านการมีทักษะดิจิทัล	4.27	0.68	4.36	0.39	-0.15*	0.129
5. ด้านการสร้างแรงจูงใจ	4.21	0.65	4.44	0.37	-4.29*	0.000
6. ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	4.23	0.75	4.43	0.55	-3.14*	0.002
รวม	4.21	0.68	4.46	0.43	-4.36	0.000

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่มีประสบการณ์ทำงาน 15 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 15 ปี

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของ ผู้บริหารสถานศึกษา ในยุค ดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	ระหว่างกลุ่ม	0.066	3	0.022	0.05	0.98
	ภายในกลุ่ม	177.96	402	0.44		
	รวม	178.02	405			
2. ด้านการทำงานเป็นทีมและมี ส่วนร่วม	ระหว่างกลุ่ม	0.162	3	0.05	0.12	0.95
	ภายในกลุ่ม	183.56	402	0.46		
	รวม	183.73	405			
3. ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์	ระหว่างกลุ่ม	0.06	3	0.18	0.05	0.98
	ภายในกลุ่ม	144.94	402	0.36		
	รวม	144.99	405			
4. ด้านการมีทักษะดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.17	3	0.06	0.19	0.91
	ภายในกลุ่ม	121.78	402	0.30		
	รวม	121.95	405			
5. ด้านการสร้างแรงจูงใจ	ระหว่างกลุ่ม	0.15	3	0.05	0.18	0.91
	ภายในกลุ่ม	115.96	402	0.29		
	รวม	116.15	405			
6. ด้านการเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้	ระหว่างกลุ่ม	0.35	3	0.12	0.27	0.85
	ภายในกลุ่ม	175.33	402	0.44		
	รวม	175.68	405			

ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ ของ ผู้บริหารสถานศึกษา ในยุค ดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.34	3	0.05	0.14	0.94
	ภายในกลุ่ม	133.94	402	0.33		
	รวม	134.08	405			

จากตารางที่ 5 พบว่า การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวมไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการเปรียบเทียบในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

3.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ โดยต้องสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรมีความเข้าใจในการคิดเชิงนวัตกรรม มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมาย และใช้แนวคิดในการสร้างและใช้นวัตกรรมมาพัฒนากระบวนการทำงานให้ดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.2 ด้านการทำงานเป็นทีม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนร่วมกันผ่านกระบวนการ PLC (Professional Learning Communities) โดยเน้นการรับฟังและเรียนรู้ร่วมกัน ผู้บริหารควรลดบทบาทในการสั่งการและส่งเสริมให้บุคลากรกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและสะท้อนผลการทำงาน รวมถึงการรับฟังข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมงาน

3.3 ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรเปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลงและยกเลิกการยึดติดกับรูปแบบการทำงานเดิม โดยต้องกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและทำให้บุคลากรเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายดังกล่าว พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอแนวทางการทำงานที่แตกต่างแต่ยังคงสามารถบรรลุเป้าหมายได้

3.4 ด้านการมีทักษะดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบต่างๆ เช่น การประชุมออนไลน์ การฝึกอบรมต่าง ๆ และการพัฒนาเครือข่ายนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังต้องมีการกำกับติดตามและให้ความช่วยเหลือบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนางาน

3.5 ด้านการสร้างแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างความร่วมมือและกระตุ้นบุคลากรให้มีแรงจูงใจในการทำงาน โดยผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างในการทำงานร่วมกับบุคลากรและช่วยเหลือในเรื่อง

ต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร สร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา และเพิ่มความพึงพอใจในการทำงาน

3.6 ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และยอมรับการเปลี่ยนแปลงนั้น โดยส่งเสริมให้บุคลากรมีกรอบความคิดที่เปิดกว้าง และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังควรกระตุ้นให้บุคลากรพัฒนาทักษะเพื่อการปรับตัวในการทำงานในอนาคต และใช้คำติชมจากเพื่อนร่วมงานเป็นกระจกสะท้อนที่ช่วยในการพัฒนาตนเองและสร้างความเข้าใจร่วมกันในเป้าหมายและความสำเร็จขององค์กร

อภิปรายผล

จากการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากประเด็นที่น่าสนใจดังนี้:

1. ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัล ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเกิดจากความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างรวดเร็ว และสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยที่พัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ผ่านการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างทักษะ กระบวนการ หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยนำไปปรับใช้ในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แนวทางนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิบตีซาม เจะหะ (2564) ซึ่งได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 2 และพบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในภาพรวมของผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของสถานศึกษา จากผลการวิเคราะห์สามารถอภิปรายได้ดังนี้:

2.1 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ตามระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาค่อนข้างคล้ายคลึงกัน ไม่แตกต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการศึกษาที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อทัศนคติในการตัดสินใจและการดำเนินงานบริหารสถานศึกษา โดยจากค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นใกล้เคียงกับครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล

ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ซึ่งพบว่า ครูที่มีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาในพื้นที่ดังกล่าว

2.2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ตามประสบการณ์การทำงาน ในกรณีของครูที่มี ประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่า ความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจเกิดจากประสบการณ์ที่หลากหลายทำให้มุมมองต่อ ผู้บริหารและการบริหารองค์กรแตกต่างกัน โดยเฉพาะในด้านการมองภาพอนาคตและการนำองค์กรไปสู่การ เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีทิศทางและบรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มี ประสบการณ์ทำงาน 15 ปีขึ้นไปสูงกว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 15 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติภูมิ เทพคำ (2564) ที่ศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาราย เขต 3 ซึ่งพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะในด้านภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์

2.3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ตามขนาดของสถานศึกษา เมื่อพิจารณาจากขนาด ของสถานศึกษา พบว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษาขนาดต่าง ๆ ไม่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันต่อภาวะผู้นำเชิง สร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ปักกระโถ (2560) ที่ศึกษา ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในเขต 17 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาตามขนาดของสถานศึกษามีผลไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

3.1 ด้านวิสัยทัศน์ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ โดยการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมให้กับบุคลากร เพื่อให้เข้าใจ ถึงเป้าหมายและวิสัยทัศน์ในการพัฒนากระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง ผู้นำต้องเป็นตัวอย่างในการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ และพัฒนาบุคลากรให้สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการทำงานใน องค์กรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ด้านการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม จากผลการวิจัยพบว่า ในการประชุมหรือการ วางแผนงาน ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการคิดและวางแผนร่วมกัน โดยใช้กระบวนการ PLC (Professional Learning Communities) ซึ่งเน้นการรับฟังและเรียนรู้ร่วมกัน ผู้บริหารควรลดบทบาทการสั่งการ ลง เพื่อให้บุคลากรกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นและสะท้อนผลการทำงาน พร้อมทั้งส่งเสริมบรรยากาศการทำงานที่ ใ่วางใจและร่วมมือกันเพื่อเรียนรู้ไปด้วยกัน

3.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรเปิดกว้างเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงและไม่ยึดติดกับการทำงานรูปแบบเดิม ผู้บริหารต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนและแจ้งให้บุคลากรเข้าใจถึงทิศทางขององค์กร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้บุคลากรเสนอแนวทางการทำงานที่แตกต่างแต่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ผู้บริหารต้องสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการคิดสร้างสรรค์และกระตุ้นให้บุคลากรมีการระดมสมองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

3.4 ด้านทักษะดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ ๆ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้าร่วมการประชุมหรือการอบรมจากเครือข่ายนอกสถานศึกษา และนำความรู้ที่ได้มาขยายผลในสถานศึกษา การติดตามและให้ความช่วยเหลือบุคลากรก็เป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างทักษะดิจิทัล

3.5 ด้านการสร้างแรงจูงใจ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างความร่วมมืออย่างแท้จริงในทีมงาน โดยเป็นแบบอย่างในการลงมือทำและช่วยเหลือบุคลากรในด้านต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการทำงาน สร้างสายสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน ซึ่งจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจในหน้าที่การงาน และกระตุ้นให้เกิดประโยชน์ร่วมกันในองค์กร

3.6 ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และยอมรับการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปรับตัวต่อการทำงานในอนาคต การให้คำติชมและคำวิจารณ์เป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงตนเอง ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในทีมงานและสามารถทำงานไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา นครราชสีมา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงภาวะผู้นำในองค์กร ดังนี้:

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านวิสัยทัศน์ ผู้บริหารควรนำหลักวิชาการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาการบริหารงาน เพื่อให้เป็นไปอย่างเป็นระบบ และส่งเสริมให้บุคลากรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังควรกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของสถานศึกษาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.2 ด้านการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ในการพัฒนางานของสถานศึกษา และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานร่วมกันจะช่วยให้บุคลากรเห็นคุณค่าในเพื่อนร่วมงาน และร่วมมือกันกำหนดบทบาทและเป้าหมายในการทำงาน

1.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้บริหารควรกระตุ้นให้บุคลากรร่วมกันคิดและทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายด้วยการคิดบวก กล้าคิด กล้าฝัน และกล้าทำสิ่งใหม่ ๆ เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ โดยผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างของความเฉลียวฉลาดและความรอบรู้ในการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ ใหม่ ๆ ที่สร้างสรรค์

1.4 ด้านทักษะดิจิทัล ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างในการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาทักษะดิจิทัลที่จำเป็นในสถานศึกษา การวางแผนและการสร้างแนวทางพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างสังคมแห่งปัญญาเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนี้ ควรกำหนดนโยบายให้บุคลากรต้องได้รับการอบรมทางด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพในด้านนี้

1.5 ด้านการสร้างแรงจูงใจ ผู้บริหารควรทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจในการทำงานอย่างเต็มที่ มีความภูมิใจในอาชีพและทำงานด้วยความรักโดยไม่ต้องมีใครบังคับ การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรทำงานตามเป้าหมายที่กำหนดจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและสร้างสรรค์ผลงานร่วมกันในองค์กร

1.6 ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยการเปิดรับองค์ความรู้ใหม่ ๆ และสร้างสังคมแห่งปัญญาในสถานศึกษา วางแผนกำหนดนโยบายให้บุคลากรต้องได้รับการอบรมและเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพด้านการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงานในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการสนับสนุนให้เกิดการตระหนักรู้ในหลักจริยธรรม เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมสังคมดิจิทัลในองค์กร

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อความมีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าพาสต์ภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- กิตติกร ธรรมกิจวัฒน์. (2562). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา เอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คุณาวุฒิ สิงห์ทอง. (2561). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูสำหรับสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 20*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ธิดา รัตน์โกสุม. (2561). *การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา นวัตกรรมการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิตติภูมิ เทพคำ. (2564). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จุฑาธิปต์ ทัพไทย. (2560). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลสามเสน (สลากกิน แบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จุฑามาส ชุ่นห้วน. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดสภาพแวดล้อมใน สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุ ราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ธนาภรณ์ นิลพันธนันท์. (2562). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ณู วงษ์จินดา. (2565). *โครงการเสริมความเป็นผู้บริหารการศึกษากิจกรรมการพัฒนาผู้บริหารผู้นำศาสตร์ พระราชา*. วันที่ 11 มิถุนายน 2565 ห้องประชุมลำตะคอง วิทยาลัยนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- พัฒน์วงศ์ ดอกไม้. (2560). *อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารการ
จัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*.
- เพ็ญญา ศรีภูธร. (2562). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). จันทบุรี: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี. จันทบุรี*.
- ณิรัตน์ สุดเต้ และคณะ (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน ขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2. วารสารมหาจุฬานาค
รทรรศน์, 7(8), 344-362*.
- รอชียะห์ ลาเต๊ะ. (2561). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี*.
- รัชฎากรณ์ อัครจันทร์. (2560). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของครูในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุพรรณบุรี*.
- รัฐนันท์ รถทอง. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของครูโรงเรียนเทศบาลบ้านสามกอง อ.เมืองฯ จ.ภูเก็ต. วารสารร้อย
แก่นสาร, 6(11), 76-87*.
- รุจากรณ์ ลักษณะดี. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเกริก*.
- ศิริวรรณ คำภูเงิน. (2561). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์ เครือข่ายการศึกษา
ตำบลเวียงสันทรายงาม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพะเยา*.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. พิษณุโลก : พิษณุโลกดอทคอม*.

- สุจรรยา ขาวสกุล, ชีระรุณเจริณ และ วรสิทธิ์ รัตนวราหะ. (2560). ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. ในรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3, 138-148. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุพัฒตรา ธิพรพันธ์. (2561). การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุภวัช เขาวนเกษม และคณะ (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรศักดิ์ ปักการะโถ. (2560). การศึกษาบทบาทภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. วิทยานิพนธ์ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. จันทบุรี.
- เหียงน ถิ ทุ ฮ่า และสิรินาถ จงกลกลาง. (2561). การศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดกาบัง ประเทศเวียดนาม. วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 6(2), 14-24.
- อมรรัตน์ เตชะนอก และคณะ. (2563). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารมหาจุฬนาคร มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น, 7(9), 1-14
- อิตติขาม เจะหะ. (2564). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษปัตตานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- Kim Kyo Mook. (2009). Digital Leadership for High School Classroom Management Assumption University of Thailand, 1(1), 21-34.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Robinson, V. (2007). *The Impact of Leadership on Student Outcomes: Making Sense of the Evidence*. Retrieved from: http://research.acer.edu.au/research_conference_2007/5/

